

KIRJE BOLSHEVIKKIEN ZÜRICHIN RYHMÄLLE

Genève, le 18. I. 1905 *.

Kunnioitetut toverit! Meillä ei ole mahdollisuutta kutsua koolle toimituksen kokousta vastataksemme kyselyynne, ja siksi rohkenen vastata Teille mieskohtaisesti omasta puolestani. Bolshevikkien Zürichin ryhmä kysyy, „mikä on meidän suhteemme Pää-äänenkannattajaan ja Keskuskomiteaan, katsommeko me ne laillisesti olemassaoleviksi, mutta laittomasti toimiviksi ja olemmeko oppositiossa niitä kohtaan vai emmekö tunnusta niitä laisinkaan puolueen keskustelimiksi”.

Minusta tuntuu, että kysymykseenne haiskahtaa jonkin verran kasuistiikalta. „Vperjod” lehteä koskeva ilmoitus²³ ja № 1 („On aika lopettaa”^{**}) + minun „Ilmoitukseni ja asiakirjoja”^{***} mielestäni vastaavat jo *tyhjentävästi* kysymykseen. Keskuselimet (Pää-äänenkannattaja, Keskuskomitea ja Neuvosto) *ovat katkaisseet suhteensa* puolueeseen, murtaneet sekä toisen että kolmannen edustajakokouksen, petkuttaneet puoluetta mitä törkeimmällä tavalla, anastaneet toimipaikkansa bonapartelaisittain. Voiko siinä olla puhettakaan keskustelinten laillisesta olemassaolosta? Omistaako veijari laillisesti rahat, jotka hän on kähveltänyt väärenne-tyllä vekselillä?

Minusta tuntuu kummalliselta, että Zürichin bolshevikit eivät vielääkään käsitä, vaikka kysymystä on jo niin paljon märehditty. Se, että keskustelimet eivät ole halunneet alistua puolueelle, on täysin todistettu. Miten meidän on

* — Genève, 18. I. 1905. *Toim.*

** Ks. tätä osaa, ss. 20—24. *Toim.*

*** Ks. Teokset, 7. osa, ss. 519—529. *Toim.*

meneteltävä? Pitääkö kutsua koolle kolmas edustajakokous? He pettivät tässäkin asiassa. Jää vain yksi tie: katkaista suhteet menshevikkeihin mahdollisimman *täydellisesti*, nopeasti, selvästi (avoimesti, julkisesti), kutsua koolle oma, 3:s puoluekokous ilman keskustelinten suostumusta ja ilman niitä, alkaa *viipymättä* (odottamatta tätäkään keskusta) työskentely puolueen meikäläisten keskustelinten — „Vperjod” lehden toimituksen ja pohjoisen konferenssin valitseman Venäjän byroon kanssa.

Toistan: keskustelimet ovat asettaneet itsensä puolueen *ulkopuolelle*. Keskitietä ei ole: kuka on keskustelinten puolesta, kuka puolueen puolesta? On aika tehdä välit selviksi ja erotukseksi menshevikeistä, jotka ovat kahtiajakaaneet puoluetta salaa, ottaa heidän haasteensa vastaan avoimesti: aivan niin, kahtiajakaantuminen, sillä te olette eronneet lopullisesti. Niin, kahtiajakaantuminen, sillä me olemme käyttäneet loppuun *puoluekantaisenkkin* ratkaisun (kolmannessa edustajakokouksessa) lykkäämisen *kaikki* keinot. Niin, kahtiajakaantuminen, sillä ruokoton riita desorganisaattorien kanssa on kaikkialla ja joka paikassa vain vahingoittanut asiaamme. Pietarista meille kirjoitetaan: kahtiajakaantumisen jälkeen tuli parempi olla, voidaan työskennellä ilman riitaa ja sellaisten ihmisten kanssa, joihin luotat. Eikö tämä ole jo selvää? Alas bonapartelaiset ja desorganisaattorit!

Tiedoittakaa, tyydyttääkö tämä vastaus Teitä.

Ulkomailla olevien enemmistöryhmien yhteenliittyminen on *välttämätöntä*. Kirjoittakaa tästä viivyttämättä berniläisille (Herrn Kazakow. Bäckereiweg, 1. Bern), he ovat jo ryhtyneet tähän käsiksi ja vastaavat Teille paremmin kuin minä. On käytävä tarmokkaammin asiaan käsiksi. Pitäkää yllä kirjeenvaihtoa kaikkien ryhmien kanssa, hätyyttäkää rahan ja aineiston suhteen, perustakaa ryhmiä uusille paikkakunnille j.n.e.

Mekin olemme tunteneet olomme paljoa paremmaksi sen jälkeen, kun katkaisimme lopullisesti suhteemme vähemmistöön. Koko sydämestämme toivomme Teidänkin vapautuvan siitä mahdollisimman pian.

Puristan kättänne. Teidän *N. Lenin*.

P. S. Mieskohtaisesti lisään vielä erikoiset terveiset Meiersohnille. Miten hän jaksaa? Voiko hän paremmin?

Steinerille olen vihainen — sanokaa hänelle, että se on sikamaista: lupasi kirjoittaa Nikolajevista Jouluksi, mutta nyt on kohta tammikuun loppu!!

Bernin ryhmä ottaa käsiinsä ulkomailla olevien bolshevikkien yhdistämisen aloitteen, byroon johdolla tietenkin. Pyytäkää Bernin ryhmältä sen meille tästä asiasta lähettämä kirje ja Geneven ryhmän vastaus.

*Julkaistu ensi kerran v. 1926
V Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*